

ker afbestilling af rejsen og tillægssikringer, der dækker fejl i produktet. Disse erhvervsdrivende er i direktiv om forsikringsformidling ikke omfattet af registreringspligt, når alle betingelser efter § 3, stk. 2, i lov om forsikringsformidling er opfyldt.

Lovforslagets § 17, stk. 2, indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter aftaler, der er indgået inden den 1. januar 2004 mellem et forsikringssselskab og en forsikringsagentvirksomhed om salg af forsikrings-selskabets produkter, bevarer sin gyldighed indtil den 1. juli 2005 uanset at forsikringsagentvirksomheden ikke opfylder betingelserne for registrering efter lov om forsikringsformidling.

Til nr. 19

Bestemmelsen om, at Finanstilsynet skal have meddelelse, såfremt den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet, foreslås udvidet til også at omfatte det individuelle solvensbehov, som den finansielle virksomheds bestyrelse og direktion selv har fastlagt, jf. de foreslåede bestemmelser i § 124, stk. 3, og § 125, stk. 5. Det foreslås, at der straks skal ske indberetning til Finanstilsynet, såfremt den finansielle virksomhed ikke opfylder solvensbehovet.

Opfylder den finansielle virksomhed ikke solvensbehovet, vil Finanstilsynet tage stilling til, om der skal fastsættes et solvenskrav til den finansielle virksomhed, jf. de foreslåede bestemmelser i § 124, stk. 4, og § 125, stk. 6.

Til nr. 20

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 22 og 23

De foreslåede bestemmelser har til formål at give pengeinstitutterne mulighed for at mortificere garant- og andelsbeviser uden dom efter reglerne i aktieselskabslovens § 24, stk. 3.

Bestemmelserne er en undtagelse fra lov om mortifikation af værdipapirer, idet mortifikation efter mortifikationsloven skal ske ved dom.

Det har tidligere været muligt at mortificere bortkomne bank- og sparekassebøger uden dom i medfør af bank- og sparekasselovens § 42. Med vedtagelsen af lov nr. 453 af 10. juni 2003 blev denne bestemmelse ophævet. I praksis har det vist sig, at garant- og andelsbeviser i spare- og andelskasser ofte indeholder en bestemmelse om, at mortifikation kan ske efter bank- og sparekasselovens § 42. Efter ophævelsen af § 42 i bank- og sparekasseloven kan denne enklere mortifikationsadgang ikke længere anvendes. Der har imidlertid vist sig et behov for fortsat at kunne mortificere

garantbeviser og andelsbeviser på en enklere måde end ved dom, hvorfor der foreslås genindført en enklere måde at foretage mortifikation på end ved dom.

Til nr. 24

Der er tale om en redaktionel ændring, der præciserer, at der er tale om minimumskapitalkravet.

Til nr. 25 og 27

Efter forslaget til § 124, stk. 3, og § 125, stk. 5, foreslås det, at pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets og investeringsforvaltnings-selskabets - herefter benævnt selskabet - bestyrelse og direktion skal fastsætte selskabets individuelle solvensbehov på baggrund af selskabets risikoeksponering. Bestemmelserne er inspireret af det oplæg til regler om tilsynsprocessen, som Basel Banktilsynskomiteen er kommet med. Basel Banktilsynskomiteen består af højtstående repræsentanter fra banktilsynsmyndigheder og centralbanker i G10-landene samt Luxembourg og Schweiz. Oplægget, der bl.a. indeholder nye retningslinier om kapitalkrav, indgår i det udkast til ændring af solvensreglerne i kreditinstitutdirektivet, som Kommissionen fremsatte den 14. juli 2004.

Solvensbehovet er således et nyt begreb for selskaberne. Solvensbehovet adskiller sig fra det solvenskrav, som er gældende i dag, ved at det er selskaberne selv, der skal fastsætte solvensbehovet. Solvensbehovet foreslås opgjort på samme måde som solvenskravet. Det vil sige, som den procentdel basiskapitalen udgør af de risikovægtede poster. Det individuelle solvensbehov for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. § 124, stk. 3, må ikke være mindre end solvenskravet i den gældende § 124, stk. 1, nr. 1, og minimumskapitalkravet i den gældende § 124, stk. 1, nr. 2. Det individuelle solvensbehov for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, jf. § 125, stk. 5, må ikke være mindre end solvenskravet i den gældende § 125, stk. 1, nr. 1, minimumskapitalkravet i den gældende § 125, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 2, eller kravet til basiskapitalen i § 125, stk. 4.

Der er ikke i loven fastsat et krav om, at selskaberne selv skal offentliggøre solvensbehovet.

Solvensbehov, der alene er fastsat af selskabet, er interne retningslinier, der ikke skal offentliggøres, men det må gerne offentliggøres.

Det individuelle solvensbehov skal indberettes til Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 39 vedrørende § 143. Den løbende indberetning vil ske kvartalsvis sammen med indberetningen af kapitaldækningsopgørelsen. Indberetningen af solvensbehovet vil alene bestå af en indberetning af den procent,